

”En hälsning från stenkistan” som fortfarande märks.

”En hälsning från stenkistan” är ett grannskapsprojekt runt en skulptur. En historia om ett samarbete med speciellt sex familjer på nedre heden i Insjön.

Jag hade fått en inbjudan från Jovica Marceta på kulturhuset att delta i ”Konst på Noret”. Lokala konstnärer får ställa ut projekt i Centrala Leksand. Jag fick göra något till och på Stenkistan i Älven utanför Leksands kyrka.

Det fanns inga pengar i projektet. Jag frågade mina grannar om vi inte kunde hjälpas åt att göra en ”gubbe” dit. Jag visade en modell som de gillade. Vi diskuterade sen hur vi skulle kunna lösa uppgiften. Jag fick 3000kr från kommunen och om de kunde hjälpa mig så skulle Åsa och jag bjuda på middag för alla grannarna på berget.

Pengarna gick till omkostnader.

När flottbron i Gagnef skulle få sitt virke utbytt så var Gösta Backlund framme och fick ta hand om virket. Han hade sen i sin tur frågat Erik Yvell, Författaren från byn om han inte skulle kunna få lägga upp virket på hans tomt. OK sa yvell. Sen gick tiden.

Virket låg där. Där såg jag det när jag kom förbi på vägen till Per Målare och hans snickeri. Vid något tillfälle hade jag fått reda på hur det hela låg till och därför frågade jag Gösta Backlund om han skulle ha något imot om jag kunde använda lite av hans virke till en skulpturinstallation. Han gillade det. Yvell blev glad.

Roffe Sund, jag minns honom från jag var liten och på besök hos min mormor

Dagmar, är åkare och bor i Gagnef. Han har en lastbil med kran med. Han hämtade hem 4 st sektioner av den gamla flottbron och la det hemma hos oss på berget.

Brosektionerna bestod av flera lager med hopspikat virke 2”6 och 3”10 åt olika håll.

Det innebar att moment no.1 var att rensa virke. Om man någonsin rensat virke och förstår vad en 3”10 är så vet man också vilka spik det rör sig om. De var dom många. Många kilo!!!

Göran Lindkvist vår närmaste granne och jag släpade en liten roddbåt till Leksand och rodde ut till stenkistan och rekade. Stenkistan är ca 4x4meter i gjuten betong och fylld med sten. Det finns flera stycken stenkistor och de har använts vid flottning av timmer. En ångbåt eller flotbåt förankrades i den och sen spelade de in den stora timmer floten. För att sedan låta timret flyta nedströms. Frågan var hur skulle vi få fast Gubben? Hur skulle den vara minst utsatt för vind och vart kom vinden mestadels ifrån???? Det var sådana frågor som uppfyllde oss där ut på kistan.

Vi gjorde en plan eller förslag på en konstruktion. Janne Jansson verkare på Skoglunds bygg och jag träffades. Jag lät honom fundera över vårt förslag och höra vad han trodde. Så och så och så, det var ungefär vad vi tyckte också. På telefon förklarade jag för Hans Helldén på Helldéns svets & mek hela projektet. Att det var vi på Berget som skulle göra gubben på kistan. Han vå med på noterna och kunde tänka sig att stödja projektet med arbetet och materialet till infästningsarmaturen.

Vi surrade om dimensioner material, bultar etc. För det var ju inga små potatis. Stora grejer och mycket påkänning. Under tiden som Helldéns svetsade sågade och slipade så satte vi igång uppe på Vattberget Göran Lindkvist, Torbjörn Testad, Lars Lindkvist, Mats Lizell, Per Daniels, Johan Daniels och jag.

Vi släpade, motorsågade, borrhade, monterade gängad stång, gjorde vindflöjeln, målade vimpeln, fettade in stången mm. Under tiden svetsades, sågades och slipades det hos Helldéns. Arbetet blev mer och mer klart. Allt flöt.

Tappers färg bistod oss med färgen. Dom har alltid varit bra att ha och göra med. Nu

skulle ju ”Gubben” iväg. Den skulle ju ut till stenkistan och dessutom resas där ute. Hur var vi inte riktigt på det klara med. Men att det var vi. Skulle vi göra som man reser en majstång? Skulle vi orka? Hur skulle vi få den att stå där. ? Laxodlingen i Leksand hade ju en pontonkran. Vi kollade Skulle den klara att resa gubben som nu vägde ca 400-500kg och var ca 6.5m hög och hur skulle vi lösa det med att få fast den.

Nu kom nästa lösning. Bosse Gunde och Gundes skogsservice hade ett portabelt elverk med inbyggd svets. Den fick vi låna. Nu löste sig fastsättningen. Vi liksom skodde gubben med grova järn som vi sen skulle svetsa fast i grova byglar som vi bultat fast ute på stenkistan. Nu bestämmde vi dag då gubben skulle upp. Vi stegade och bar ut den till en släpkärra .

Det skulle bli en liten invigning .Det spreds att man kunde träffas och se på från stranden när den kom på plats. Det skulle liksom salutas när den väl var där. Marina Lodén och Per Pettersson min moster och hennes man eller ”Hornper” och ”Hornmina” hade ju en kanon. Kanon sa dom och kom med.

Det blev en hälsning från stenkistan med buller och bång och som man märker av än idag.

Bild text.

Alla samlade på våran förstukvist.

Göran och Gunborg Lindkvist, Torbjörn och Maria Testad, Lars och Marie Lindkvist, Mats Lizell och Katrin Olsson, Per och Gunilla Daniels och Johan Daniels.

